

Якби тебе не було

Сьогодні зробила собі подарунок, і тепер знову слухаю прекрасний голос незабутнього співака Джо Дассена. Колись давно ці пісні стали улюбленими і для моїх маленьких учнів. Платівку стільки разів крутили під час хвилин відпочинку і на перервах, що вона зносилася від часу. "Якби тебе не було, не було б і мене"... – тихо звучить пісня.

Школа, учні, уроки, друзі, радість спілкування – забрати все це в учителя і тоді життя втратить сенс. Справжній учитель і в теперішні негаразди ентузіаст, що працює, терпляче чекаючи свою зарплату. Працює так, як і колись, добре, забуваючи про домашні клопоти і порожній гаманець. Працює, бо щодня його чекають діти. Посміхається і жартує вже на першому уроці о

8-й ранку, і вчить, вчить, вчить. Мені дуже подобається спостерігати за роботою вчителя під час уроку. Які ж всі різні! Якими небаченими привабливими обличчями повертаєтеся ви щоразу. Я сідаю за парту, хочу бути маленькою і непомітною, щоб не заважати й проинятися таїною спілкування у класі.

До кого я піду сьогодні на уроки? Запланувала – у "випускні" класи. В 4-А й 4-Б вчать шестилітки, в 3-В та 3-Г – семилітки. Знаю, що не тільки перевірю клас і вчителя, а й отримаю моральне задоволення.

Ось швидка, говірка, допитлива Тетяна Владиславівна Чуйко. Її 4-А клас – з українською мовою навчання. Діти вільно спілкуються, добре засвоїли програмний матеріал, їм цікаво на уроках, бо вчителька змінює форми їх проведення. Чергуються змагання і самостійний пошук, диференційована робота групами та розучування колядок, розпис виробів з пап'є-маше і лижна прогулянка. Тетяна Владиславівна вчила власну доньку Катрусю, яка і тепер, у 6-ому класі відмінниця. А сьогодні вона навчає молодшеньку свою – Ніну – допитливу розумницю, якій, ох, і дістається від мам-вчительки! А ще Тетяна Владиславівна – мій перший помічник. Вона – голова шкільного методоб'єднання вчителів 1-4 класів.

Заходжу в 4-Б. Ольга Сергіївна Охонько створила найзатишніший клас у школі. Оригінальні штори, красиві квіти, її учні вчать російською мовою, мають гарну дикцію, виразно читають. Найкращий артист нашої школи – Артем Шаповал не раз проводив на шкільній сцені "урок", де в ролі учнів були вчителі. Зал гув від сміху й оплесків, нагороджуючи Артема.

В 3– В класі працює Ольга Анатоліївна Вакуленко.

На стінах – вироби учнів і вчительки. Шафи заповнені власноруч виготовленими навчальними іграми, посібниками. Все це зроблене з любов'ю і неабияким смаком. В Ольги Анатоліївни теж клас з російською мовою навчання. Але діти добре володіють і українською мовою. Про це свідчать сімейні свята, яких за рік вчителька проводить декілька, і кожне – за особистим оригінальним сценарієм. А які в неї змістовні уроки і як спокійно і впевнено почувають себе і діти, і вчителька. Мабуть, назавжди запам'ятають

учні Ольги Анатоліївни "Казку про циркуль і місто трикутників, про країну Геометрію", і таких "придумок" у вчительки безліч.

Чи не тому пише вірші і вже друкується її випускниця, восьмикласниця Маша Литвин?

3-Г клас навчається українською мовою. Віра Михайлівна Даценко наполегливо розвиває усне й писемне мовлення маленьких школярів. Цьому сприяє багата творча лабораторія вчительки, добре володіння державною мовою. Діти багато знають про геніїв української літератури Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесю Українку. Які ж складні запитання ставить вчителька перед учнями. Хвилююся – чи встигне? Встигає. Діти розповідають, пишуть творчі роботи. Недаремно учениця 3-Г класу Наталка Квілінська на міській олімпіаді з української мови серед учнів 3-4 випускних класів початкової школи посіла третє місце. Віра Михайлівна вчила мого, вже дорослого сина-студента. Він і тепер згадує свою першу вчительку теплими словами. Згадує материнське піклування про дітей, згадує цікаві уроки, сімейні свята і екскурсії, лагідну, привітну посмішку.

Кожна вчителька має досвід декількох випусків. Ось і цього року підуть у довгу життєву дорогу випускники. А першого вересня за парти сядуть маленькі першокласники, яких запрошують у цьому школу вчительки.

У День жіночого свята я вітаю своїх колег! І бажаю, щоб думки і серця їхні були заповнені радістю від прекрасної творчої професії, любов'ю дітей-учнів і своїх власних. Щоб не доводилося думати про державні борги перед вчителями. Щоб хотілося працювати краще. А про школу щоб можна було говорити словами Джо Дассена, як у його пісні про кохання: "Якби тебе не було, не було б і мене..."